

Címzett:

Magyarország Belügyminisztere
részére

a Közép-Pesti Tankerületi Központ *címén*
Budapest, Mogoródi út 21.
1149

PÁLYÁZAT
a
Budapest XIII. kerületi
Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola
igazgatói
beosztására.

iktató száma: TK/198/01340-1/2025

Készítette:
Gál Ferenc

2025. április 15.

II. Helyzetelemzés

A következőkben egy általam célszerűnek tartott struktúrában írok az iskoláról, a kollégákról, a tanulókról és persze a pedagógiai munkát alapvetően meghatározó környezetről, legyen szó akár az épített vagy a társadalmi környezetről.

II.1. Az iskoláról

Az iskola épületét – eredetileg is – tanítási, iskolai célokra szánták, így egy elegáns, az akkori kor követelményeinek teljes mértékben megfelelő, de a modernitás jegyeit is magán viselő klasszicizáló iskolaépületet építettek föl a Dózsa György út (akkoriban Aréna út) és a Lehel út sarkára a kiváló építész tervei alapján 1909-1910-ben.

Az eredetileg két elemi iskolaként működő (lány-fiú) de egységes iskolatömb szinte uralta környék apróbb-nagyobb házait és tereit. Az iskola eddigi 114 tanéve alatt összesen hat – különböző iskola működött a falai között, amely végül elnyerte az „ének-zenei és testnevelési” tagozatokat működtető egységes általános iskolát. Mai nevében is őrizve a hagyományokat és a dicsőséges múltat. Igen, elődeimre is büszkén tekintve elmondhatom, hogy hosszú évekig a kerület, Angyalföld legjobb iskolája volt. Serlegei, oklevelei, címei és kitüntetései ma is iskolánk folyosóit díszítik – mert büszkék vagyunk rájuk az akkori gyerekekre, tanítókra, tanárookra.

Munkám és a mai itt dolgozók egyik célkitűzése éppen ezzel kapcsolatos: legyen iskolánk Budapest XIII. kerületének ismét az egyik jó iskolája. E célt is magunk elé tűzve kezdeményeztük 2024-ben, hogy iskolánk új néven: „Angyalföld Általános Iskola” néven kezdje majd meg a 115. tanítási évét 2025. őszén.

Az iskola belső világa

Az iskola jelenlegi felszereléseinek (asztalok, padok, székek, táblák, szertárak, térképek stb.) jelentős része még az elmúlt századból származik, amik a folyamatos és intenzív használattól elnyűttnek, esetenként kopottnak tűnnek. Ez keltheti ugyan egy „patinás intézmény” képét is, de egy külső szemlélő számára nem a XXI. század iskoláját mutatják. Tudom, nem ez a döntő a pedagógiai folyamatban, de annak nem elhanyagolható része. A tantermi felszerelések (táblák, fehér táblák, projektorok, asztali gépek, csatlakozók stb.) általában is egy jelentős felújításra és korszerűsítésre, esetenként pedig cserére szorulnak.

Az iskolában található és működő IKT eszközök tekintetében nagyon vegyes a kép. A mai Z vagy az iskolába lépő *alfa* generáció iskolánkba lépve magával hozza a „kütyük” iránti vonzalmát és azt a tényt, hogy számára a mindennapok valósága ezeknek az eszközöknek az aktív használata, felhasználása, még a véletlenszerű, tapasztalati tanulási folyamatok során is. Úgy vélem, hogy az iskola eddig hagyományainak a folyamatosan megújuló, a korszerű és az IKT eszközöket is felvonultató pedagógiai gyakorlat felel meg, mint az eszközöket nem, vagy alig használó pedagógiai fejlesztés. Ehhez rendelkezésre áll a szélessávú internet, mindenhol

elérhető wifi-hálózat, a minden kolléga kezében és a tantermekben lévő laptop ugyanúgy hozzátartozik, mint az aktív táblák vagy az okostábla mindennapos használata is.

Jelenleg az iskola tantestületének minden tagja, minden tekintetben megfelel a szükséges és kívánatos pedagógusi, tanári feltételeknek, így csak a hiány-területeknél (pl.: földrajz, kémia) beszélhetünk képesítési gondokról, sőt általában is elmondhatom, hogy a „csapatnak” a kellő (élet és tanítási) tapasztalata is megvan a sikeres, ugyanakkor sokrétű iskolai tevékenységekhez. Külön öröm, hogy a pedagógiai asszisztenseink ma már egyetemen, főiskolán tanulnak, hogy a tapasztalataik mellé – a diplomát is megszerezhessék.

A tantestület korfája is megfelelőnek tűnik, így személyi feltételei ideálisnak mondhatók. A ma még a fejlesztések miatt hiányzó(!) álláshelyeket még tavasszal, koranyáron föl kell „tölteni” bölcs válogatás és döntések szerint.

A nevelő-oktató munkát segítő munkatársak száma és aránya – sajnos más iskolákhoz hasonlóan – a feladatuk sokrétűségéhez és a napi szükségletekhez képest kevés. A gyermekeinknek, diákjainknak fejlesztésre, tanácsadásra, támogatásra van szükségük, amit nemcsak a tanáraiktól, tanítóiktól kaphatnak meg. Ezt sok tekintetben egy-egy fejlesztőpedagógus, egy iskolapszichológus, a szociális segítő vagy éppen a gyermekvédelmi felelős, illetve egy a DÖK-öt segítő pedagógus hatékonyabban tudja megoldani, mint a magas óraszámú tanító kollégák. Ennek a körnek a fejlesztésére (pl.: az itt töltött órák számában) is szükség van a következő tanévekben.

Az iskola szervezeti felépítése a magyarországi hagyományoknak megfelelően kellően „lapos”, így az információáramlás, a döntések és hatások ereje és szerepe a napi működésben jól biztosítható. Ezekkel a lehetőségekkel élni kell, hogy már csak működtetni kelljen nap, mint nap. Az számomra természetes és bevett gyakorlat, hogy az irodám mindig és mindenkinek „nyitva áll”, azaz ha helyzet van – akár gond vagy probléma, vagy éppen dicséretet kell adni bárkinek ez szinte azonnal megtörténik, de ugyanígy „készen állok” ha csak beszélgetni van kedve bárkinek, akár egy kávé/tea mellett is - akkor is ott vagyok, itt vagyunk.

Az iskolánkban igen nagy hagyományai vannak a tehetséggondozásnak, ezért kiemelt jelentőségűnek tartom azt, hogy az iskola előbb vagy utóbb regisztrált „tehetségpont” legyen. Vallom és valljuk, hogy a tehetségek felismerése, gondozása és a mindent tekintetbe vevő fejlesztése az iskola alapvető feladata. Ez a munka minden kollégától nagyfokú érzékenységet, ugyanakkor széles pedagógiai repertoárt, szakmai és módszertani felkészültséget kíván meg. Úgy vélem, hogy az eddigi, kimutatható és példaértékű tehetséggondozó munkánk alapján az iskola sikerrel pályázhatja majd meg a következő időszakban a „Tehetségpont” címet.

Az iskola pedagógiai programjában rögzített feladatok sora ezt kellően meg tudja erősíteni:

- a) egyéni fejlesztési tervek készítése;
- b) differenciált tanórai munka;
- c) tehetségfejlesztő körök szervezése;
- d) versenyekre való felkészítés.

Mindazonáltal jó kezdeményezésnek tartom, hogy az intézményben dolgozó pedagógus kollégáim a 2024-es TÉR vállalásaik során sokan és többféle tehetséggondozási programot, feladatot jelöltek meg, ami jól mutatja ezt az utat kell majd bejárunk, hogy ne csak egy-egy tanítványunk tehetségének kibontakoztatásához járuljunk hozzá sikeresen, hanem mindenkinél találjuk meg az életét teljessé tevő tehetségszikrát!

II.2. Az iskola társadalmi környezete

Az Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola Budapest XIII. kerületének, Angyalföldnek a második legrégebbi iskolája. Földrajzi elhelyezkedése miatt is jó a megközelíthetősége. A Lehet úti villamos, a Dózsa György úti troli is szolgálja az ide tartó szülőket és gyerekeket, mert az ma már általános dolog, hogy alsó tagozaton szinte teljeskörűen, míg a felsőben 5-ig, esetleg még 6-ban is a szülő hozza-viszi, kíséri a gyermekét. Ez azért a közbiztonságban való hit gyengülését éppúgy jelzi, mint a gyermekéért aggódó szülő állandósult képét. (aki néha még a táskát is viszi – a gyermeke helyett...)

Az iskola – sajnos – egyre szűkebb méretű „beiskolázási körzettel” rendelkezik. Míg a tanulók döntő többsége valamelyik angyalföldi óvodából érkezik, addig az egyre gyarapodó létszámú külföldi diákunk ma már egész Angyalföldről, de néhányan, - a MID program hírére - már szerte Budapestről is érkeznek. Mindazonáltal minden évben nő a közvetlenül külföldről érkezők aránya. Ezek a számok egyben kijelölik azt a kört is, ahonnét tartósan számíthatunk a következő tanévekben a diákok érkezésére.

A kompetenciamérésekhez kapcsolódó indexek pedig tartósan azt az eredményt mutatják, hogy az iskolánkba járó tanulók között éppen úgy vannak kifejezetten előnyös-sikeres családi háttérrel rendelkező diákok, mint a jelentős hátrányokkal és esendő családi háttérrel rendelkező gyermekek is. Ez természetesen azt is jól mutatja, hogy az iskola mindenkor tantestülete az elmúlt években is eredményeket is felmutatva látta el a feladatát.

Pedagógusként, de igazgatóként is nagy örömmel és elégedettséggel hallgattam, néztem azokat a diákokat, akik arról beszéltek, hogy miért jó „Ének-zenésnek”/”Dózsásnak” lenni, és miért szeretnek idejárni? Erről a volt diákjaink is csak az elismerés és a köszönet szavaival tudnak csak szólni. Ez az igazi siker! Ez lehet majd további munkánk alapja és igazi vonzerője, mert ezt tudjuk, és íme, ilyen sikeresen!

Az iskola társadalmi környezetének számbavétele azonban hiányos lenne, ha nem szólnék külön a legfontosabb partnereinkről, a szülőkről. Ők az igazi szövetségeseink, ezért nagyon meg kell becsülni őket. Minden olyan iskolai ügybe bevonom, bevonjuk őket – akár csak a tájékoztatás szintjén is – ami a tanulóinkat, azaz a gyermekeiket érinti... azaz mindenbe! Nem tehetjük meg, hogy „átvéve” tőlük a tanulót, ezen túl nem avatjuk be minden iskolai dolgunkba. Ha mind a szülő, mind a gyermek szerint sikeres az iskola, a pedagógiai munka akkor így (is) folyamatosan nyerünk olyan szituációkat és helyzeteket, amelyek fenntartják az érdeklődést, a vágyat iskolánk iránt, amivel ennek az iskolának nem csak joga, de kötelessége is élni. Erre pedig

az iskola közelmúltja miatt nagy szükségünk van. Ez az iskola, az „Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola” mélyen beágyazott szűkebb és tágabb környezetébe, igazi angyalföldi iskolaként része a közéletnek, a köztudomásnak.

Ezt őrizni és tovább építeni a munkánk.

II.3. Az intézmény főbb adatai

1. Budapest XIII. kerületi Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola szakmai alapdokumentuma szerinti adatok:

- a) Fenntartó: **Közép-Pesti Tankerületi Központ**
- b) Fenntartó székhelye: 1149 Budapest, Mogyoródi út 21.
- c) az iskola OM azonosítója: **035021**
- d) az iskola épületének helyrajzi száma: 28157
- e) az iskola hasznos alapterülete: 2798 nm
- f) az iskola alapításának éve: 1910. (az iskola a *Dr. Bárczy István* polgármester iskolaépítési programjának első épülete) *Kernstock Károly* tervezte mozaikok díszítik.
- g) az iskolaépület építésének ideje: 1909-1910. tervezője: *Balázs Ernő* építész
- h) Az iskola épülete 1994. óta helyi védettségű építészeti és történelmi érték
- i) az iskola 1998-óta viseli az „**Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola**” nevét (jogelődjei: Lőportár-dűlői Elemi Iskola, Aréna úti leány Népiskola és Lehet úti Fiú Népiskola, Üteg utcai Polgári Iskola, Dózsa György úti Általános Iskola, Ének-zene Tagozatos Általános Iskola, Tüzér utcai (Berzeviczy Gizella) Általános Iskola)
- j) az iskola maximális (engedélyezett) létszáma: 540 fő, jelenlegi létszáma: 278 fő
- k) RGYVK-s tanulók száma: 23 fő
- l) a külföldi tanulók száma: 74 fő
- m) az iskola köznevelési es egyéb alapfeladatai:
 - nappali rendszerű általános iskolai oktatás
 - alsó tagozat, felső tagozat
 - évfolyamok száma: 1. évfolyamtól 8. évfolyamig
 - sajátos nevelési igényű tanulók integrált nevelése-oktatása
 - napközi, tanulószoba
 - iskolai könyvtár
 - tanított nyelvek: angol nyelv, magyar, mint idegen nyelv
- h) Az iskola alapítványa: „**Rózsaszirmok Alapítvány**”

2. Az osztályok száma: 10 osztály,

ebből: két évfolyamon van két-két párhuzamos osztály (1. és 6. évfolyam)

3. A tantermek száma:

a. osztályterem:	10 db
b. fejlesztő terem:	2 db
c. tanári:	1 db
d. előadóterem:	1 db
e. tornaterem:	1 db
f. tánc terem:	1 db
g. digitális kultúra-terem:	2 db
h. klubszoba:	1 db

4. Létszámok:

- a. A pedagógus álláshelyek száma: 21 fő
- b. Az iskolavezetés száma: 3 fő
- c. A Nevelő-, Oktatómunkát Segítő (NOKS) munkatársak köre: 5 fő
- d. A gazdasági-technikai dolgozók száma: 4 fő
- e. a 2024-2025-ös tanévre beiratkozott tanulók száma: 278 fő

5. Az országos kompetenciamérések eredményei az utóbbi három tanévben:

2021 – 2022 tanév						
Mérési terület	évf.	képzési forma	A telephelyen	Országos	A viszonyítási csoport	
					Neve	Eredménye
Matematika	6.	ált. isk.	1418 (1349;1460)	1495 (1494;1496)	Budapesti ált. isk.	1541 (1539;1543)
	8.	ált. isk.	1620 (1582;1666)	1624 (1623;1625)	Budapesti ált. isk.	1666 (1663;1669)
Szövegértés	6.	ált. isk.	1357 (1309;1403)	1499 (1498;1500)	Budapesti ált. isk.	1553 (1549;1555)
	8.	ált. isk.	1582 (1533;1629)	1608 (1607;1610)	Budapesti ált. isk.	1644 (1641;1647)
2022 – 2023 tanév						
Matematika	6.	ált. isk.	1495 (1423;1548)	1468 (1467;1470)	Budapesti ált. isk.	1510 (1508;1513)
	8.	ált. isk.	1509 (1445;1570)	1609 (1608;1610)	Budapesti ált. isk.	1651 (1648;1653)
Szövegértés	6.	ált. isk.	1374 (1307;1447)	1478 (1477;1479)	Budapesti ált. isk.	1527 (1523;1530)
	8.	ált. isk.	1442 (1377;1512)	1590 (1589;1591)	Budapesti ált. isk.	1629 (1626;1631)
2023-2024 tanév						
Matematika	6.	ált. isk.	1361 (1299;1424)	1464 (1464;1465)	Budapesti ált. isk.	1512 (1510;1515)
	8.	ált. isk.	1389 (1325;1453)	1578 (1577;1579)	Budapesti ált. isk.	1590 (1587;1594)
Szövegértés	6.	ált. isk.	1399 (1317;1502)	1440 (1439;1441)	Budapesti ált. isk.	1492 (1489;1495)
	8.	ált. isk.	1392 (1320;1474)	1500 (1499;1501)	Budapesti ált. isk.	1513 (1510;1517)

Tudjuk, hogy ezek az adatok nem egyértelműen és feltétlenül, sőt nem kizárólagosan bizonyítják egy iskola jószágát gyengeségét vagy/és munkájának minőségét. Azt azonban leszögezhetjük, hogy két olyan területen ad lehetőséget tájékozódásra, ami mind az idejövő, mind az idejáró diákok (és persze szüleik számára is) fogódzót ad és egyféle tájékozódást ad.

Ezek az eredmények mindenáron lehet és kell is javítani. Nyilvánvalóvá téve, hogy a mind az erős kerületi, de a budapesti, mind az országos mezőnyben a lemaradók közé tartozunk, de célunk

az erős „középhadba” tartozni, de nem minden áron, hanem szívós és tudatos építkezéssel, fejlesztéssel.

A matematika-mérés eredményei az előző években is elmaradtak mind az országos, mind a budapesti átlagtól, sőt az iskola válságos éve után (amikor a tanulók egy része az akkori kollégákkal együtt elhagyta az iskolát) a mérési eredményeink az itt maradottak körében jelentősen romlottak, ami igen nagy feladat-sor elé állít minket – igen minket és nem csak a matematikát tanítókat, hanem az egész tanári, tanítói kart.

Az alapszámítások teljeskörű birtoklása és magabiztos használata minden tanulónk számára létfontosságú, így ennek a fejlesztése – valóban mindannyiunk kiemelt feladata kell, hogy legyen.

A másik mérési terület, a szövegértés mérési eredményei – egyes pontokon javulást is mutattak – persze csak a mi iskolánk szintjén, de a változás iránya már biztató. Az azonban a szervezeti és személyi változások feltűnő jele volt, hogy az akkori hatodikosok mérési eredménye éppen csak egy ponttal lett jobb – két év múlva, nyolcadikos korukban. Ahogy a matematika területén az alapszámítások, addig itt, ebben a szegmensben az értő olvasás fejlesztése a legfontosabb feladat, és ez nem is kevés.

Az elkövetkezendő időszakban a napi munka rutinjába is be kell illeszteni ezt, az ilyen típusú fejlesztést, gondozást és a szintek megőrzésén túl az egyértelmű fejlesztést.

II.4. Az iskola céljai és feladatai a Pedagógiai Programja alapján

Az iskola nyilvánosan is hozzáférhető hivatalos dokumentumai alapján biztosan állítom, hogy az iskola minden dokumentuma megfelel a jelenlegi jogszabályi követelményeknek, így azok további felülvizsgálatára nincs szükség. Azok a következő időszakra is biztosítják a szabályos, törvényes működést. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy – ha a különböző jogszabályi változások, a fenntartói igények vagy más – külső vagy belső hatások nem teszik szükségessé, akkor nem nyúlunk, ne nyúlhatnánk a meglévő dokumentumokhoz, szabályozókhoz.

Az iskola tantestülete által 2024-ben jóváhagyott, az általam összeállított és a Tankerület által elfogadott Pedagógiai Program a kor kihívásaival összhangban, és az idejelentkező, majd idejáró tanulók iránt érzett felelősségünk tudatában kijelentjük, hogy az iskola nevelő-oktató munkáját áthatja a nemzeti és európai értékek iránti tisztelet, a humanista és demokratikus életszemlélet.

Mindezek tudatában és ismeretében foglalmaztuk meg pedagógiai alapelveinket, amelyeket nemcsak, hogy elfogadok, hanem magamra nézve is kötelezettségnek tartok, és további vezetői munkám alapjának tekintek:

- Felelős, demokratikus magatartás megalapozása és kialakítása a legfontosabb feladatunk, amelyben az egyén és a közösség érdekei egyaránt, egymást a lehető legjobban segítve jutnak szerephez.
- Tanulóink személyiségjegyeinek, magatartásának tudatos felismertetésével, önismeretük fejlesztésével, korszerű, tudományos alapokon nyugvó ismeretek elsajátíttatásával építjük ki, alapozzuk meg az általános műveltséget, amely – így - a sikeres középiskolai

továbbtanulás lehetőségét is megteremtik.

- Törekszünk az elméleti ismeretek és az alkalmazott tudás minél nagyobb mértékű összekapcsolására.
- Fontosnak tartjuk a sokféle tudásanyag közötti összefüggések megteremtését és megértését, hogy a tanulók képesek legyenek összefüggéseket meglátni és abban gondolkodni.
- Pedagógiai tevékenységünk során kialakítjuk, megalapozzuk az élethosszig tartó tanulás igényét, és az arra való készséget, képességet.
- Kiemelt fontosságúnak tartjuk a kommunikációs kompetenciák fejlesztését, a korszerű infokommunikációs eszközök, és kultúra technikáinak elsajátíttatását.
- Fejlesztjük és erősítjük a vizuális, kommunikációs műveltségüket és neveltségüket.
- Törekszünk a tanulók kulturált viselkedésének kialakítására.
- Alapelvünk az egészséges életmódra nevelés: a rendszeres testmozgás, a változatos, egészséges táplálkozás iránti igény felkeltésével, a káros szenvedélyektől való távolságtartás tudatosításával. Fontosnak tartjuk, hogy tanulóink igényeljék önmaguk fejlesztését, törekedjenek érzelmi életük egyensúlyban tartására. Egészségesen dolgozzák fel sikereiket, kudarcaikat, képesek legyenek szorongásaikat feloldani.
- Diákjainknak megtanítjuk a közösségi élet szabályait, az egymásért történő felelősségvállalás szükségességét, azt, hogyan segítheti egymást egyén és közösség. Együttműködésre és kooperációra nevelünk. Megalapozzuk - többek közt - az önismeretet, az önbizalmat, az alkalmazkodóképességet, a kudarcátűrést. Az állampolgári nevelés során képessé tesszük diákjaikat, hogy magukévá tegyék az iskola szellemiségét, majd öntudatos, felelős polgárokká váljanak, hogy aktívan részt vegyenek a közéletben.
- Nemzeti kultúránk, történelmi eseményeink, kiemelkedő személyiségeink, sajátos hagyományaink megismertetésével, öntevékenységre is sarkallva fejlesztjük tanulóink nemzeti öntudatát, erősítjük hazánk, a szülőföld és szűkebb pátriánk iránti szeretetét. Tudatosan neveljük tanulóinkat anyanyelvünk igényes használatára.
- Az európai értékrendre építünk. Az angol nyelv oktatásával, és a megismerhető, velünk élő, különböző országokból érkezett tanulóink értékeinek bemutatásával neveljük tanulóinkat más kultúrák iránti nyitottságra, megértésre és türelemre.
- A természeti környezet értékeinek bemutatásával fejlesztjük tanulóink egyéni és közösségi felelősségtudatát a környezetben adódó feladatok, problémák megoldásában. Valljuk, hogy a tanulókkal - saját érdekükben - meg kell értetni és meg kell követelni tőlük a környezet értékeinek, rendjének a megismerését, a megbecsülését, a környezettel való összhang megtalálását, fenntartását.
- Pedagógiánk egyik alaptevékenysége a tehetség felismerése és kibontakoztatása. Minden tanuló számára a legjobb lehetőséget biztosítjuk személyiségének, képességeinek és kreativitásának a fejlesztéséhez.
- Pedagógiai ars poétikánk a szeretet és a szigor együttes alapelveinek az érvényesítése, amellyel elérhetőnek tartjuk a tanulóink autonóm személyiséggé formálását.

Az iskolában zajló nevelő-oktató munka pedagógiai céljai egyben a hagyományokra is építve az iskola értékeit, értékrendjét is tükrözik.

Ezek a következőkben rögzítik, hogy az iskola tanulóival, diákjaival szemben az alábbi követelményeket fogalmazza meg a Tantestület az alapelveinkkel összhangban:

- Legyenek képesek az élethosszig tartó önálló tanulásra, ismeretszerzésre, a leendő szakmai megújulásra.
- Legyenek képesek megérteni a körülöttük lévő világban zajló folyamatokat.
- Legyenek képesek a sorsuk önálló alakítására.
- Legyenek képesek elviselni és kezelni a sikereket és a kudarokat.
- Személyiségük és gondolkodásuk legyen nyitott, toleráns, elfogadó, empátikus.
- Legyenek képesek egyéni céljaik mellett a kisebb és nagyobb közösségeik törekvéseit is elfogadni és az adott közösségi életben aktívan részt venni, elfogadni és elvárni a demokrácia szabályrendszerét.
- Legyenek büszkék nemzeti hagyományainkra, tisztelettel, megbecsüléssel tekintsenek nemzeti értékeinkre, történelmünk, tudományunk és kultúránk legnagyobbjaira és alkotásaikra.
- A külföldi tanulóink is legyenek büszkék népükre, és őrizték meg a saját nemzeti hagyományait, tisztelettel, megbecsüléssel tekintsenek nemzeti értékeikre, történelmük és kultúrájuk legnagyobbjaira és azok alkotásaikra.
- Anyanyelvüket, illetve tanult nyelvüket használják kulturáltan, igazodjanak el a különböző stílári szintek között.
- Fogadják el az európai kultúra alapértékeit, tágabb hazájuknak tekintsék az európai nemzetek közösségét, ugyanakkor törekedjenek nemzeti identitásuk megtartására is.
- Legyenek környezettudatosak, életmódjukban, életvitelükben igényesek, törekedjenek a testi egészségük megőrzésére, a testi és lelki higiéniára, legyenek képesek megőrizni, megóvni magukat a káros szenvedélyektől.
- Legyenek képesek konfliktusaikat megfelelően kezelni, fejlett önismerettel, egészséges önbizalommal rendelkező tagjai legyenek a társadalomnak.

III. Vezetői program

*” Nem mindig lehet megtenni, amit kell,
de mindig meg kell tenni, amit lehet.”*
(Bethlen István)

III.1. Pedagógiai elveim

Milyen iskolát szeretnék formálni az Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskolában, építve a meglévő, kiváló alapokra, hagyományokra, a tanári, tanulói, szülői közösséggel együttműködve, és támogatásukkal az elkövetkezendő időszakban?

1. Olyan iskolát, ahol jól érzik magukat a diákok!

Gyermekeink szívesen és örömmel járnak minden nap az iskolába, mert tudják, ott minden nap történik valami érdekes, izgalmas dolog. Szinte „észrevétlenül” tanulnak újat és fontosat, amit azonnal felhasználhatnak az életükben, és majdani általuk választott munkájukban, hivatásukban. Olyan iskolai életet kell és érdemes formálnunk, ahol a „ma is újat tanultam” izgalma és újdonsága folyamatosan hat. Ahol a jól végzett munka érzése mindenkiben megvan, és akkor is tovább lendíti a következő napokban, ha éppen rossz kedve van vagy csalódott valamiben. Számukra minden nap - de akár az egész tanítási időszakukról is szólhatnak - a *megismételhetlenség* elve miatt is fontos, mert amit aznap nem tanult meg, nem sajátított el, arra már másnap csak újabb és újabb energiákkal lehet képes.

2. Mert az iskolának és a tanításnak ez a lényege!

Csak olyat és csak úgy kell tanítani, ami szinte azonnal, közvetlenül és felhasználhatóan beépül a tanulók addigi ismereteibe, készségeibe, képességeibe. Azok kiegészítik, vagy tovább építik a már bennük meglévő rendszert, vagyis az addigi tudást, a már elsajátított ismereteik alkotta világot. Ha minden nap valóban újabb és újabb elemekkel egészül ki az egész, – legyenek azok bármilyen kicsik és aprók -, az oly annyira vágyott összkép alakulásában, épülésében meghatározó szerepük lehet. Minden ma fontosnak és feltétlennek tartott tudáselemnek azon a szűrőn kell átmennie: valóban szükséges ez? Valóban a mai nemzedékek személyiségfejlődésének része kell, hogy legyen?

3. Minden tanítási órán ők a legfontosabbak: a gyerekek!

Nem a tanár, nem a „leadandó anyag”, és nem is a tanterv, a tanmenet a legfontosabb, hanem az élő, a világra folyamatosan kíváncsi és a mindenre reagáló, érzékeny diák. Igen, az a diák, aki azonnal észreveszi, hogy milyen a hangulatunk, vagy ha esetleg nem teljesen felkészülve érkezünk az órára. De az is, aki lélegzetvisszafojtva hallgat és figyel, (és így tanul!) ha számára hasznos, érdekes, netán izgalmas – életének kérdéseire is választ adó téma kerül elő. Aki nálunk

sokszor profibban és hatékonyabban használja a digitális eszközöket, miközben egyáltalán nem érdekli, hogy „mi van a gépen belül”, de az igen, hogy mit tud belőle kihozni, mire tudja használni.

4. Olyat és úgy kell tanítani, hogy az a teljes személyiséget formálja!

Legyen akár egy szövegértés, egy matematikai probléma a téma, a kémia vagy a történelem egy-egy érdekes pillanata, a tanulás, a tanítás bármely eleme minden esetben a tanulóra, annak egész világára hat, és azt formálja. Nincs külön magyaros, matekos, angolos vagy földrajzos tanulás. Minden az egészben, annak egy részeként válik bensővé, azaz tudássá és készséggé. Minden tantárgy fontos, de így, az egész együttese is. A mindennapos testedzéstől, a verstanulástól vagy a táblázatkezeléstől az értő olvasáson át az érdeklődésének megfelelő társadalom- és természetismerettel együtt az őt közvetlenül körülvevő világig. Fontos, és soha nem felejtendő felelősségünk, hogy minden ezen a környéken, ebben a városrészben született és élő tanulónk számára ez a környezet, Budapest városa, Angyalföld, a távolabbról bejárónak pedig az ő a településének a része, de éppen ezért az iskolánk világa: a folyosók, a tantermek, az udvar - a világ. Az itt átélt pillanatok, örömek, netán bánatok, és persze a szülői ház és az alma mater, az első iskola világa adják ezt egyszerre és össze is. Ezt a környezetet, a múltjával és jelenével együtt kell a legjobban ismernie, mert ide született, itt él és itt lesz felnőttként hazánk, országunk hasznos polgára is. Ezt a kicsi elemeiben is létező egészet kell megragadnunk, amiről már így is sokat tud.

5. Arra kell építeni, amit tud és már része a tudásának!

Ez az elv talán mindenki számára rögtön elfogadható és egyértelmű. Ha azonban a gyakorlatot nézzük, rögtön kiderül, hogy sokakat felzárkóztatunk, sokakat korrepetálunk, és sokakkal folyamatosan ismételtetünk, és csak azt gyakoroltatjuk, amit nem tud... Mi lenne, ha valóban arra építenénk, amit tud, amit már biztosan birtokol? Vagyis azt kell gyakorolni, ami megy. Azt kell erősíteni, amit már jól tud. Mert hinnünk kell abban, hogy amit már az élet más területein jól tudunk, azok egy-egy területen elért sikerek transzfer módon segítik és támogatják azokat a területeket, ahol addig még nem volt sikerünk, ahol még „hiányzik” valami. A tudásépítés éppen ezért a már meglévő erősítését, így folyamatos, de lassú kiterjesztését kell jelentse, és az újak biztosan várható lassú kiépülését, az egyéni sajátosságok szerint.

Jerome Bruner szerint „minden gyermeknek, tanulóknak, bármely fejlődési szakaszban is legyen az, sikeresen meg lehet tanítani bármilyen tantárgyat, egy megfelelő intellektuális formában”, azaz, ha a megtanítandó ismeretek struktúráját összhangba hozzuk azzal a módozattal, ahogyan a gyermek a környező világot pillanatnyilag szemléli, sikeresek leszünk.

6. Minden tanulóknak egyén és ezért egyéni tanítási – tanulási folyamatot is így kell kialakítani!

Az iskolánkba érkező tanulók az óvoda kötelező éveit után igen széles ismereti/készség skálán vannak, miközben lehet köztük olyan is, aki jól és sikeresen tud tanulni, de olyan is, aki még csak most fog igazán megismerkedni az egyéni, önálló tanulás eszközeivel. A különbségek és az

azonosságok ugyanakkor minden területen más és más mozaikot adnak és mutatnak. A megoldás, a sikeres pedagógiai és tanári munka kulcsa, a csak az egyéni sajátosságokra, az egyéni fejlődésre figyelő, és annak eredményeire folyamatosan reagáló pedagógusi munka lehet. Ennek a kiinduló pontja az egyéni fejlődés tervezése és megvalósítása. Ezeken az alapokon működtethetjük aztán a személyre szabott mérési és értékelési technikákat, módszereket. Ez adhat végül megerősítést abban, hogy minden tanulónk higgyen abban, képes lesz majd valamit kitalálni, építeni, elültetni, gondozni, termelni, elmondani, leírni, fölmérni, megcsinálni, létrehozni, megalkotni, elkészíteni. Önmagát megvalósítva dolgozni és élni.

7. Ha minden gyerek, tanuló más, akkor minden általuk alkotott osztályközösség is más és más!

Az osztályközösség egy különleges képződmény. Ezt ismerjük, minden formájához van valamilyen viszonyunk. Minden gyakorló pedagógus érezte és tapasztalta, hogy bár szinte mindig azonos – vagy nagyon hasonló – módszereket, mozzanatokat alkalmazott az évek során, mindig más és más osztály, csoport formálódott a kezei között. Ebben persze nem csak az évről évre is változó tanulói összetétel a „ludas”, hanem bizony az őket érő hatások ideje, ereje is. És akkor még nem is beszéltünk az egyes tanulók sajátos működéséről, a tanulásban eltöltött órák, napok, hetek tapasztalatairól és hatásairól. Így nyilvánvaló, hogy a minden tekintetben egységes tanterveknek, tanmeneteknek – főleg a több éve meglévőeknek, – nincs igazán helye a jól működő iskolában. Az átfogóan megfogalmazott elvek, célok és feladatok osztályonkénti megvalósítása az igazi pedagógusi kihívás, és az ennek való megfelelés, a kiváló tanító, tanár ismérve. Differenciálni nem csak a tanítás folyamatában, hanem a nevelési-tanítási tervező munkában is szükséges. Minden tanévben az épp akkor érvényes feltételrendszereknek megfelelő terveknek, módszerbeli eszközöknek kell megszületni, az adott közösség adott állapotának megfelelően, amelynél kerülni kellene a változásokra nem reagáló dokumentációt.

8. Új módon kell megfogalmaznunk azt is, hogy mi az iskola dolga!

Az iskola rendszerezett, rendszeres, elsősorban időbeli és formálisan is erősen strukturált világa gyakran épít ki egy monoton módon működő szervezetet, amit meg kell, - mert érdemes - megváltoztatni. Ezt a monotóniát érdemes lehet felváltani egy más, izgalmas, a tanulóra folyamatosan reagáló iskolai világra, ahol erőt adunk a további tanuláshoz, ahol a világ megismerése iránti vágyat fokozzuk, ahol állandó törekvésünk az iskolai tanulás és a való élet közötti kapcsolat felmutatása, bemutatása, illetve ahol megtanulja az idővel való gazdálkodást éppúgy, mint a célirányos erőfeszítést és az önmenedzselést is. Így mindenki megtanulja, megtanulhatja, hogy a tanulás az nem csak kudarcokkal és nehézséggel és sikertelenséggel együtt járó valami, hanem a siker és az elismerés „helye” és boldogsága, öröme, és egyáltalán, „jó dolog”. Ahol biztosan tudja, hogy az öröm, az alkotás, a szolgálat, az önmegvalósítás, de a segítség is a munka igazi elemei. Ehhez kell támogatást, bizalmat adnunk számukra, a pedagógiai munkánk legfőbb ismérveiként.

9. Azzal, hogy az életre és a továbbtanulás világára készítjük föl diákjainkat, mást is figyelembe kell vennünk. Hiszem és vallom, hogy a mai általános iskolásokat is - a jövőbe tekintve – a felnőtt létükre is neveljük, szoktatjuk őket, és a saját jövőendő 60-80 életévükre adunk számukra terveket, vágyakat, lehetőségeket.

Éppen ezért fontos, hogy szem előtt tartsuk, hogy a magyarországi, de a más országokban dolgozó cégvezetők is az alábbi munkavállalói tulajdonságokat, készségeket és képességeket tartják a legfontosabbnak, a szakmai hozzáértésen felül. Így – ezeket a mai, de legfőképpen a következő évek, évtizedek valóságát jelentősen formáló tényeket is figyelembe kell vennünk pedagógiai tevékenységünk során:

- a nélkülözhetetlen képességek:
 - *problémamegoldás*
 - *együttműködés*
 - *alkalmazkodóképesség*
- a fejlődést, a tovább lépést megalapozó készségek:
 - *kreativitás és innováció*
 - *érzelmi intelligencia*
 - *vezetői képességek*
- és a megtanulandó elemek:
 - *digitális (IKT) kompetencia*
 - *a kockázatkezelés képessége*
 - *a természettudományos, technológiai, műszaki és matematikai készségek*

Azaz a tárgyi tudáson felül kiemelten fontos tulajdonságok a gépek vagy az AI, a mesterséges intelligencia által nem helyettesíthető készségek, tudások alkalmazása a munkában, az életben.

Összefoglalva pedagógiai elveim alapelemeit, a legfontosabbnak tartott célkitűzéseim a következők:

- **Gyermek/diák központú, azaz pozitívan áll a tanulókhoz, ahol az alárendelődés helyett az egyenrangúság a vezérlő elv;**
- **innovatív, miközben az állandóság helyett a folytonos változásra készít föl;**
- **kooperatív tanulásszervezési módszereket alkalmaz;**
- **projekt módszerrel, kiscsoportokban, korszerű elvek szerint tanít;**
- **folyamatosan és a szükségleteknek megfelelően differenciál és a versengés helyett az együttműködésre épít;**
- **az elfogadott, célravezető viselkedést és a tanulmányi munkát megerősíti;**
- **olyan ismereteket nyújt, ami tovább fejleszthető, tovább építhető, valamint rugalmasan reagál az újabb és újabb kihívásokra, kívánságokra;**
- **az individualitás helyett a közösséget építi,**
- **és egy nagy csapatként működik.**

III.2. Vezetői koncepcióm elemei

1. Egy közel 115 éve működő iskolai szervezet vezetési, fejlesztési, szolgáltatási folyamatai, illetve sikeres működtetése, beleértve az együttműködők irányítását, megkívánják a felkészült vezetést és vezetőt.
2. Mindent meghatározó elv, hogy a Budapest, XIII. kerületi Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskola vezetése során figyelembe kell venni a hatályos jogszabályokat, az érvényes fenntartói döntéseket, határozatokat és az intézmény életét meghatározó, korábban elfogadott egyéb dokumentumokat.
3. Ennek megfelelően az érvényes dokumentumokat részleteiben ismerem. Azokat magamra nézve elfogadom és intézményvezetői munkámat meghatározónak tekintem. Ugyanakkor azt a tényt is munkám alapjának tekintem, hogy az iskola Budapest, Angyalföld Önkormányzata által alapított közoktatási intézmény, így működése a városrészt és annak lakóit is szolgálja annak szerves részeként és az iskolahasználók javára.
4. A kiegyensúlyozott és sikeres munkavégzés feltétele az iskola minden munkatársának a nyugodt, alkotó pedagógiai tevékenységének biztosítása. Ezért az eddig elért – néha keservesen megküzdött - eredményeket meg kell tartani, és a további sikerek érdekében meg is kell őrizni. A folyamatos megújulás, a szükséges szakmai, pedagógiai innovációk érdekében a belső/külső továbbképzéseket, felkészítéseket, valamint az iskolai, és más intézményi szintű szakmai fórumokat támogatom, ezeket - szükség szerint – továbbra is szervezni is kívánom.
5. A hatékony intézményirányítás egyik meghatározó feltétele a folyamatos kommunikáció, az építő beszélgetések, viták során megszülető döntés. Ezért fontos szerepet szánok a különböző fórumoknak: az iskolavezetésnek, a tantestületi értekezleteknek, a vezetői- és a dolgozói-megbeszéléseknek. Mindazonáltal a kapcsolattartás, a kommunikáció minden elektronikus formáját is támogatom, tudomásul véve és használva a digitális technika adta lehetőségeket.
6. Ezek a rendszeres megbeszélések, tapasztalatcserék szolgálhatják az optimális célmeghatározást, a reális helyzetkép kialakítását, formálását és természetesen az iskolai hagyományok fenntartását. Azt tartom célravezetőnek, ha a különböző érdekek és motivációk a döntés-előkészítési mechanizmus során felszínre kerülnek, amivel a folyamatokat a kompromisszumkeresés, a nyertes-nyertes szituáció hatja át.
7. Egy vezetőnek mindig számítania kell kollégái alkotó véleményére, kritikájára, hiszen több embernek több ötlete és megoldása lehet. Az iskolában kialakult gyakorlat, amelyek a tantestületi értekezletek, munkaértekezletek, munkaközösségi értekezletek gyakoriságát és

formáit illetik – nem fog változni, azonban jelzem, Winston Churchill gondolatát követve, én is azt vallom, hogy nincs jobb közéleti-közpolitikai forma a demokráciánál, bár az időigényessége komoly terhet is tud jelenteni mindenki számára, de még nem találtak föl „jobbat”...

8. Szorosan idetartozik, hogy a vezető feladata továbbra is: megtalálni és maradéktalanul kiaknázni a szervezetben, az ott dolgozó munkatársakban rejlő kreativitást.
9. Kiemelten fontos az iskola egysége, így a munkatársak és a vezetés nyílt, őszinte kapcsolata, egymás munkájának, eredményeinek meg- és elismerése. Az iskolahasználókkal, így a szülőkkel, a tanulókkal is hasonlóan jó, nyílt és őszinte kapcsolatot kívánok továbbra is tartani.
10. Vezetői munkám lényeges eleme, hogy a kötelező óraszám adta keretek között órarend szerint tanítok - természetesen a mindenkori tantárgyfelosztás szerinti lehetőségek figyelembevételével. Ezzel azt a célkitűzésemet is erősítem, hogy szerves része vagyok az iskola napi életének.
11. Minden eddigi munkám során fontosnak tartottam a pontos, egyértelmű feladat- és célmeghatározást. Ezért is igyekeztem szakmai-vezetői programomban konkrétan megjelölni azokat a pontokat, ahol a megőrzést, illetve a tovább lépést elképzelem.
12. Az általam felvázolt programot megvalósíthatónak tartom, természetesen a fenntartó Közép-Pesti Tankerületi Központ, Budapest, XIII. kerület Angyalföld Önkormányzata és Polgármestere, illetve valamennyi kolléga, munkatárs és együttműködő segítségével, támogatásával.

III.3. Fejlesztési program

*„Ha nem is tudjuk megváltoztatni a szél irányát,
be tudjuk állítani úgy a vitorláinkat,
hogy biztosan elérjük a célunkat.”
(egy XV. századi felfedező)*

Az infrastruktúra fejlesztéséről

Az iskola épületének egy átfogó és célszerű - évente megtervezett program szerinti és pénzügyi lehetőségeket figyelembe vevő – felújítása és szükség szerinti karbantartása a következő időszak fontos feladata.

1. A „helyi védettségű épület” minősítésű több mint 115 éves iskolaépület mind külső, mind belső építészeti és funkcionális megújulása, felújítása és tervszerű karbantartása nem halasztható.
 - Így szükséges a nem az utcákra nyíló ablakok további cseréje hang és hőszigetelésű formában;
 - szükséges a vizesblokkok alapos felújítása, évenkénti tisztasági festése;
 - a fűtésrendszer még nem cserélt részeinek (radiátorok, hőfokszabályozók, elzárók) felújítása is szükséges;
 - a főkapuk és belső nyílászárók felújítása, festése is szükséges lenne.
 - Külön, a továbbiakban nem nagyon halasztható feladat a lépcsők felületének felújítása és balesetmentesítése.
 - A tanév hosszabbítása, azaz a nyári időszakot érintő (bár néha ez a kora őszre is vonatkozik) időnként szinte elviselhetetlen meleg miatt szükségesnek látom – legalább a leendő tanárban és a titkárságon – a légkondicionálás kiépítését.
 - A fel- és beázások miatt is, és a látható sérülések további romlásának megelőzése érdekében a külső vakolat és tetőszerkezeti elemek javítása, cseréje a következő években megvalósítható, megvalósítandó feladat lenne.

Mindazonáltal tudomásul kell vennünk, hogy ezekben a munkálatokban (is) szoros együttműködést kell megvalósítanunk a velünk egy épületben élő PRIZMA Általános Iskolával, annak pedagógusaival, szülőivel is.

- A tantermi eszköz és bútor állomány belső minőségének megőrzése és persze folyamatos javítása, esetleges egységesítése (azonos méretű és kivitelezésű székek, asztalok, csoportmunkát is segítő bútorok beszerzése/cseréje is feladat, azzal kiegészítve, hogy a szükséges mértékű árnyékolás és zajvédelem érdekében mindenhol (tantermekben, tanárban, folyosókon) új, külső fényvédelemmel is ellátott ablakokra van szükség.
2. Az iskola udvaráról is megközelíthető közel 100 m²-es térség – a volt ivólé-üzem - iskolai célokra történő átalakítása, rekonstrukciója az iskola életében jelentős változásokat tudna hozni. Az itt kialakítandó 80-100 fős „díszterem” nem csak a tanterem-gondokon enyhítene hosszabb távon, hanem azokat a multimédiás, zenei és más művészeti elemek beépülését szolgálná a

mindennapokba, amelyek az alapvető nevelési céljainkat is támogatná – létezésével, működésével.

3. Az iskola épületében – hála a tervező nagyvonalú és tanulókra-tanárookra is tekintettel lévő munkájára – kellő méretű és a feladatoknak megfelelő kialakítású tantermetek, tereket találunk, így ezek – még hosszú évekig - alkalmasak a tanításra.
 - A kis-csoportos fejlesztésre (BTMN, SNI), a korrepetálásra, a tehetséggondozásra, de akár a hitéleti nevelésre is alkalmas tereket az elkövetkezendő években gyarapítani kell, azaz a ma még más funkciójú szobák, esetleg raktárak, tárolók átalakítása, kialakítása is szükséges lesz.
4. Egy ponton azonban az eddig bevált és működő napi gyakorlattól a továbbiakban el szeretnék térni, az a folyosók bebútorozását jelentené.
 - Múlhatatlanul szükség van olyan folyosói tárolószekrényekre, ahol a tanulóink a kabátjukat, tornazsákjukat stb. biztonságosan tudnák tárolni, amiket így nem kellene folyamatosan hurcolni, óráról órára akár máshová vinni. Ennek a jelentős költségét részben a fenntartótól, részben pályázati forrásokból szeretném megoldani.
 - De még hiányoznak nekem a folyosókról az ülőpadok, az asztalok, így a kis intimitást is adó, beszélgetésre, játékokra invitáló térrészek is. Ezek – szerintem – ma már szerves részei lehetnek egy iskola belső terének, nem félve a „rohangáló tanulók” balesetveszélyes magatartásától.
5. Az iskolai számítógépes eszközpark életkora több gép/eszköz esetében lassan eléri – kis túlzással - az idejártó tanulók életkorát, azaz közel egy tucatnyi gépünk korábban készült, mint az idejártók megszülettek. Ezek ütemezett cseréje és kiváltása feltétlenül szükséges és fontos feladat.
6. Az általam is nagyon vágyott eszközfejlesztés során – bízom abban – hogy a ma már általánosnak mondható aktív-táblák mellett, de inkább helyettük minél több tanteremben jelenjenek meg az okos-táblák, azaz a nagyméretű érintőképernyős felületek.

Az épülettel kapcsolatos felújítási és fejlesztési feladatokkal kapcsolatban – külön, és részletes cél- és feladattervet kell majd készíteni, amelyben lépcsőzetes és egymásra épülő feladatok sorjáznak, rövid-, közép- és hosszútávon.

A humán erőforrások fejlesztéséről

Az iskola jelenlegi pedagógus állománya az adatok szerint megfelelő szintű és képesítésű végzettségekkel rendelkezik, azonban egy-egy esetben szükséges lehet a kötelező beiskolázás.

1. Ennek a feladatnak egyféle sikeres teljesítése volt az, hogy két pedagógiai asszisztens kollégánk már egyetemre, illetve főiskolára járva – a tervezhető jövőben - már végzett tanítóként fogja kiteljesíteni eddig munkáját és megbízásait.
2. Azt szeretném elérni, hogy ez a tendencia folytatódjon, azaz az erre vállalkozó kollégák újabb szakok elvégzésével segítsék a tantárgyfelosztás, de főleg a tanítási munkánk egyes - ma még problémás megoldásait.

3. Ugyanakkor támogatom és feladatként jelölöm ki magam számára is, hogy a tantestületben dolgozó kollégák minél nagyobb arányban vegyenek részt – elsősorban a szakjuknak megfelelő – pedagógus-továbbképzésben, nyilván nem csak az elérendő öt év alatt 120 órás „teljesítési-kényszer” miatt, hanem hogy a változó körülményekre is válaszolni tudó, felkészült pedagógusi csapattal tudjunk tovább dolgozni.
 - A vezetői utánpótlást is – több ok miatt is – biztosítani kell, ezzel pedig a hosszútávú tervezést és a jövő-formálást is meg kell oldani.
4. A terveim szerinti évfolyamonkénti 2-2 osztály rendszer újraépítése, kiépülése, – már most láthatóan – pedagógus-státusz bővítést fog igényelni, így ennek tervezését és a szükséges fenntartói támogatást-együttműködést már a következő tanévtől el kell kezdeni, s az ennek megfelelő felvételi gyakorlatot pedig ki kell alakítani.
 - Bízom abban, hogy az eddigi – esetleges, véletlenszerű főiskolai, egyetemi hallgatói gyakorlatok rendszeressé váljanak, akár úgy is, hogy dedikáltan gyakorlóhelyé válunk.
 - A személyi feltételek biztosítása okán terveim között szerepel egy olyan „adatbázis” elkészítése, amelyben rögzítjük és nyilvántartjuk azokat a volt tanulóinkat, akik a pedagógus-képzés bármely intézményében tanulnak, illetve tanultak, s esetlegesen potenciális jelöltjei lehetnének egy fejlesztés vagy váltás esetén történő foglalkoztatásnak. Ezzel kapcsolatos az az elképzelésem is, hogy – az Alapítvány támogatásával, annak keretében esetleg egy ösztöndíj-programmal is tudnánk ezt a folyamatot elősegíteni.
5. A nevelő-oktató munkát segítő munkatársak számát – ahogy jeleztem is – bővíteni szeretném, melynek során az iskolapszichológusi ellátást, a fejlesztőpedagógusi tevékenységet, a gyermek és – ifjúságvédelmi tevékenységet, is bővíteni szeretném – nyilván az álláshelyek – legalább részleges - bővítésével.
 - Ennek megfelelően a nevelő-oktató munkát segítő dolgozók (NOKS) körében is szükségesnek látom a tudatosan tervezett fejlesztést.
 - Az óhatatlanul növekvő számban iskolánkba kerülő SNI-s, BTMN-es tanulókkal zajló folyamatos fejlesztése és más nevelési többletre szoruló tanulók érdekében fejlesztőpedagógus kollégára, vagy legalábbis az erre fordított órakeret bővítésére van szükség, illetve és a jelenleginél nagyobb arányú – így több időt az iskolánkban töltő – iskolapszichológusra is szükség van.
6. Az Önkormányzat által biztosított szociális segítői támogatást is bővíteni szeretném. Ezt két irányban tudom elképzelni – vagy a jelenlegi heti kétszer kétórás alkalmat szükséges emelni, vagy egy-egy speciális feladattal kapcsolatos támogatásra kaphatnánk segítséget. (itt elsősorban a gyakori hiányzó/késő tanulók folyamatos kontrollja lenne fontos, akár családlátogatásokkal is megerősítve a tényt – hogy az iskolába járni kötelező!)
7. Itt kell szólnom az minisztérium által nyújtott „iskolarendőr” szolgálat iskolánkban szükséges létéről. Ez elmúlt egy tanév tapasztalata szerint: kiderült, hogy a személye, de egyáltalán a léte is biztosít egyféle rendezettséget, rendet – amire időnként igenis szükség van, azokról a pillanatokról nem is szólva, amikor egy-egy szülővel támadt konfliktust kellett megoldani, enyhíteni. Szóval szükségünk van továbbra is ilyen típusú támogatásra is, ezért várjuk a szeptemberi „újrakezdést”.

A tanulókról

Az iskolánk, mint kötelező beiskolázásra kijelölt intézmény azokat a kötelező óvodai évek után belépő tanulókat fogadja – akiknek a szülei ideíratták gyermeküket. Így sem válogatásra, sem felvételiztetésre nincs módunk, sem lehetőségünk – azaz aki idejön – ő lesz az iskolánk tanulója. Természetesen a következő évek nagy kihívása lesz, hogyan tudjuk minél több „körzetes” gyereket itt tartani, az iskolánk tanulójává tenni.

1. A 2024-ben elindult MID programot nemcsak folytatni szeretném, hanem tudatos fejlesztéssel kiteljesíteni is. Az így megvalósuló interkulturális tér és napi iskolai élet minden tanulónkra kell, hogy hasson, a befogadáson túl az együttműködésre nevelve őket. Az idegennyelv tanulás ma még kiaknázatlan lehetőségeit is be kell építeni a hétköznapiakba, és működtetni kell majd a „kortárs tanítás-tanulás” elvei szerinti közösségépítést is.
2. A tanulóink egyben iskolapolgárok is, így jogaik és kötelezettségeik minden elérhető szabályozó dokumentumban pontosan rögzítve vannak. Ugyanakkor ők az életükre döntő befolyást nyújtó éveikben (persze velünk együtt) a legtöbb időt az iskolában, a töltik, így annak a minősége, tartalma és hangulata döntő lehet a „jó iskolába járok” érzés kialakulásában. Ehhez minden pedagógusnak és különösen az iskola igazgatójának is napi munkájával, de nyitottságával és kellő érzékenységgel is hozzá kell járulnia, ezért a „nyitott ajtó” gyakorlatát kívánom működtetni, a napi és reggeltől késő délutánig történő „ottlét”tel együtt, amibe a szüneti társalgás és problémakezelés éppúgy belefér, mint a „beszélni szeretnék magával” kérés mindenkor teljesítése is.
3. Egyetlen dokumentum megerősítését szeretném, ez pedig – a Házi rend. Egy rövid, egyértelmű és betartható – tanulói fogadalomra van szükségünk. Ennek a legitimitását azzal is emelném, hogy a termekben elhelyezve, azt az adott osztály minden tanulója elfogadása (és betartása) jeléül aláírásával tenné maga számára is „törvénynyé” a szabályokat. Természetesen ebbe a munkába a tantestületen túl a diákságot, illetve a szülőket is szükséges lesz bevonni.
4. Az iskolai diákönkormányzattal rendszeresen kívánok beszélgetni, sőt tanácskozni, nyitottan minden, az iskolát érintő kérdés és probléma megbeszélésére.

Az iskolai programokról

1. Minden olyan, az iskolánk hírnevét és megbecsülését megeremtő, illetve azt fokozó programot, programelemet a hagyományoknak is megfelelően meg kívánok őrizni.
2. Egyúttal jelzem, hogy a sikeres és népszerű iskolai programjaink sorát a következő években érdemes lesz újabb elemekkel bővíteni, miközben a már meglévők szakmai és minőségi színvonalát viszont szeretném megőrizni és megerősíteni. Erre kiváló alkalmat és lehetőséget biztosít a pedagógus kollégák TÉR vállalásainak egy része – így ez a kihívás folyamatos és tervezhető lesz a továbbiakban.
3. Ennek az iskolai életet meghatározó munkának a keretében szeretném jelezni, hogy multhatatlanul fontosnak tartom az iskolai programokról, és persze a sikerekről, dicsőséges hírekről - szóló kis és nagyobb közösségi médiumokban való megjelenésünket. Akár a Angyalföld TV-ről, akár a kereskedelmi TV-kről, a Tankerületi Képeslapról, rádiókról vagy más közszolgálati médiumokról legyen szó, de ugyanígy szükséges a Facebook-on, az Instagram-on vagy más ma szinte kizárólagosan az interneten elérhető fórumon

népszerűsíteni iskolánkat mivel – ma még éppen az a korosztály nézi, hallgatja, használja ezeket – akik döntenek a leendő diákjaink továbbtanulásáról, vagy éppen vélekedésük igazán közösségformáló.

4. Az iskolai programjaink (ünnepélyek, versenyek, vetélkedők, szabadidős és sportprogramok) érdekességét és – akár – a súlyát-szerepét a hétköznapiakhoz képest is oly módon szükséges növelni, hogy többször is, sok és sokféle külsős szereplőt, együttműködőt, előadót kellene bevonni azokba. Ezzel növekedne a kitekintés, a más világokra, akár szokatlan gondolatok-tettek megismerésének a lehetőségére, miközben erre rácsodálkozva tanulóinknak a maguk – megszokott életébe hozhatnánk élményeket, változást gyermekeink számára.
5. A szomszédunkkal, épülettársunkkal, a PRIZMA Általános Iskolával továbbra is szorosabb kapcsolatra törekedünk, melynek nem csak a kényszerű együttélés gondjainak „simább” megoldása lehetséges, hanem azt is, hogy közös programokkal, esetleg közös megemlékezésekkel is erősítsük az együttműködést.

Összegzésül

A pedagógus pályámon, és az iskolákban, de a nevelés, tanítás környékén élve és dolgozva, az itt tapasztalt sokféle örömből és gondból, és sikerekből tanulva ismét csak be kell látnom, hogy nincs jobb hely a világon egy iskolánál.

Annak, aki szereti a változatosságot, a naponta újabb és újabb felkészülést és erőfeszítést igénylő munkát, az örömet, a sikereket, de akár a kudarcot és sikert váltogatva hozó napi megméretést, s azt az értéket, hogy – legalábbis lélekben – itt maradhat legtovább fiatal az ember, annak az iskola, a tanítás maga az élet, az élete. Ugyanakkor szeretem az idő-végtelen adott iskolai szakaszait is, azokat a várt, s egyben félt pillanatokot is, amikor borzongással vegyes boldogsággal élem át a percekét, ahogy a tegnapelőtt már éppen nem óvodás kisdíák, a tegnapi idétlenkedő kamasz, most esetleg könnybe lábadó szemmel ballagó, lassan felnőtté váló nagylány, nagyfiú búcsúzva éneklí az évszázados nótát.

Ő a mi gyermekünk –tanítványunk - diákunk, aki immár tudatosan így zárja le élete egy nagy szakaszát, s ezzel a soha vissza nem térő gyermekkort, aminek mi, pedagógusok részesei, szereplői, s bízom benne, hogy életre szóló formálói voltunk.

Igen, így – egyféle vallomásra készítve magam, fogalmazódik meg bennem, hogy számomra az iskola mindennapjai és távlatai az életem ritmusát megadó alaphangok.

Az elmúlt negyven tanév tapasztalataival, sok iskolát és tanítási-tanulás helyzetet megélve – azokat kicsit formálva is – s az eddig elérhető, de persze korántsem teljes és végleges tudással felvértezve magam, szeretnék a Budapest, XIII. kerületi Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskolában intézményvezető, igazgató lenni.

Ugyanakkor látom, és nap, mint nap érzem ezt a mai helyzetet, amikor nem könnyű vezetésre vállalkozni, vezetni, és ha kell: dönteni, határozni, dicséretet adni és kapni, esetleg elmarasztalni, és ha kell, küzdeni a kollégákért, a tanulókért, az iskoláért.

Én mégis reménykedem, a jövőben, az iskola és a tantestület erejében, s persze saját erőmben is, mivel úgy tartom: a nehézségeket fel kell oldani, a problémákat valakinek meg kell oldani, és a boldogságokat hozó helyzeteket meg kell teremteni.

Érzem és gondolom: képes leszek rá, képesek leszünk rá valamennyien, együtt, közösen.

Budapest, 2025. április 15.

Gál Ferenc